



Ἐφημερὶς ποὺ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.



Ἐτος χίλια ὀκτακόσια κι' ἑννενῆντα... τί καλά!
περσισεύματα καὶ πλούτη μᾶς ἐπῆραν τὰ μραλά.

Ὁ Ρωμῆς τὴν ἰδομάδα — μόνο μὴ φορὰ θὰ βγαίη,
Κι' ἔσαν ἔγω ἔκωνάδα — κι' ἔποτε μοὶ κατεβαίη.
Συνδρομητὴς θὰ δέχομαι — δίδει τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὴ ἔσας Ἐπαρχίας — καὶ ἔσ' Ἐξωτερικόν,
ἐπιστὴ καιροῦ πτωχίας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν,
Συνδρομὰ γιὰ κάθε χρόνο — ἀράγια δόδεκα καὶ μόνον,

γιὰ τὰ ἔνα ἄνω μέρη — διακρίνεται καὶ ἔσ' ἄνω.
Ἄλλ' ἔδω συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνονται ποτεί,
κι' ἔσα φύλλα κι' ἔν κρατῆς — ἐν πινῆς συνδρομητῆς.
Κι' ἔσ' ἔσω νταρσῆρι — μὴ κανὴν κανονίση,
Γράμματα καὶ συνδρομὰ — ἀποστέλλονται ε' ἡμέ,
Μέσ' ἂν φέρων τὴν ἀντέρα — κι' ὁ Ρωμῆς μας μὴ δεκάρα

Τετάρτη τοῦ Μαρτίου κι' εἰκοστὴ
κι' ἡμέρα ἑτημέριον χωριστή.



Ποῦντος διακόσια τέσσαρα καὶ μ' ἑννενην' ἀκόμα,
ξένοι μὲ βίλια ἐρχονται ἔσ' ὀκτακόσια μᾶς γῶμα.

Ὁ Ρωμῆς μὲ Βέγγα ψάλλει
ἔρθε Λάζαρε καὶ πάλι.

Ἐρθε Λάζαρε περδὲ, τῶν Βαγιῶν τὰ Βάγια,
μὲ χαρὰς καὶ λουλουδά εἴφεραν τὸν Λάζαρο,
ἐξφωνεῖ ἔσ' τὴ Βουλῆ κάθε κουκουριά,
βγαίνουν οἱ διηρόδρομοι ἔσ' γαϊδουροπάζαρο,
καὶ ἀποξερναίνεται τὸνα κι' ἄλλο ἔλος...
οὔνα, ντούς, ἀλά τρέ, καὶ θὰ πάρουν τέλος.

Ἐρθε Λάζαρε περδὲ... ἡ Βουλὴ μὲ ζῆλον
τυπωμένα σχέδια μελετᾷ κι' ἀτύπωτα,
κι' ἔτσι βγαίνει ἀνοστον τοῦ «Ρωμῆου» τὸ φύλλον
καὶ δὲν βρῖσκει ὁ Σουρῆς νὰ σᾶς γράψῃ τίποτα.
Πάνε τὰ τρεχάματα κι' οἱ καιροὶ ἐκένον,
ὅπου ἕνα κούνημα τοὺς Ρωμῆους ἐκίνει.

Ἐρθε Λάζαρε περδὲ... τὴ Βουλῆ ἀξία!...
ὁ ἔλος μας ὑπόσχεται βίον Παραδεισίον,
συζητεῖται μὲ σπουδὴν σμύρις ἡ Ναξία
κι' ἀθρόνον ἐξάγει τὸ γνωστὸν μαγνήσιον.
Συζητήσεις σήμερον ἀλθῶς σοφαί...
δὲν ἐπῆραν ἀδικὰ τὸν πολὺ λουφέ

Ἐρθε Λάζαρε περδὲ... φεύγ' ἡ τεμπελιά,
σμύριδες, μαγνήσια, ὄρνικτὰ καὶ μέταλλα...
ἡ Ἑλλάς κατὰφορὸ πῆρε ἔσ' τὴ δουλειά,
κι' ἔτσι δὲν τινάζει, ὅπως λέν, τὰ πέταλα.
Συδροδρομοὶ παντοῦ κι' ἐργασία τόση...
ἀπὸ τόσην πρόδοον ποιῶς θὰ μᾶς γλυτώση;

Ἐρθε Λάζαρε περδὲ... αὐρα δόξης πνέει...
τὰ μεγάλα χρέη του ἕνας δὲν ἠμέλισε,
πάνε τὰ κουνήματα κι' οἱ Σαιν-Ζούστ οἱ νέοι
κι' ὅλοι τῶν ἐργάζονται καὶ βοῦθον ὡς μέλισσαι.
Πρόδοος ἀνέλπιστος, πρόδοος μεγάλη,
κι' ὅλονα ἐρχονται ξένοι κι' Ἀγγλογάλλοι.

Βγάκε καὶ ὁ Λάζαρος πάλι ἔσ' τὸν περίπατο
καὶ κυττάζει χάσκοντας κάθε σπῆτι τρίπατο,
ἀλλ' ἐνῶ παρατρῆει — τρὶς βαβαὶ τοῦ τλήμονος!
μπαίνει μὲς ἔσ' τὰ μάτια του σκόνη τοῦ Φιλίμωνος,
καὶ γυρνᾷ ἔσ' τὸν τάφο του μίᾳ ὄρ' ἀρχύτερα
καὶ περνοῦμ' ἐμεῖς καλὰ καὶ αὐτὸς καλλίτερα.

